

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1324/2025
12.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Лене Стојадиновић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 од 08.07.2025. године и Кв-675/25 од 18.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Лене Стојадиновић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 од 08.07.2025. године и Кв-675/25 од 18.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 од 08.07.2025. године одбачен је као неблагоприятан захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Лене Стојадиновић, поднет дана 20.11.2024. године, којим је тражена накнада трошкова у кривичном предмету Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-675/25 од 18.08.2025. године преиначено је решење Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 од 08.07.2025. године тако да гласи одбија се као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Лене Стојадиновић, поднет дана 20.11.2024. године, којим је тражена накнада трошкова у кривичном предмету Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Лена Стојадиновић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи решења Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 од 08.07.2025. године и Кв-675/25 од 18.08.2025. године тако што ће усвојити захтев за накнаду трошкова кривичног поступка од

20.11.2024. године или да укине наведена решења и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су нејасни и противречни разлози које је Основни суд у Крагујевцу дао у побијаним нижестепеним решењима за одбацивање као неблаговременог (првостепено решење), односно одбијање као неоснованог (другостепено решење) захтева браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда у предмету Основног суда у Крагујевцу 4К-433/20 у коме је окривљени АА правноснажно ослобођен од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет, уз полемисање при томе браниоца са разлозима и закључцима датим у образложењима побијаних нижестепених решења и давање сопствених разлога због чега је по његовом мишљењу у конкретном случају требало усвојити поднети захтев за накнаду трошкова кривичног поступка. Поред тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не указује у чему се конкретно састоје повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**